

IV.

PÁRTPOLITIKAI MUNKA

PEREGI GÉZA
őhadnagy

PÁRTPOLITIKAI MUNKA AZ EGYES HARCOS KIKÉPZÉSÉNEK IDŐSZAKÁBAN

Az 1950—51. kiképzési év elé Farkas Mihály vezérezredes Bajtárs nagy és megtisztelő feladatot állított: a dicsőséges szovjet haditudomány alapjainak tökéletes elsajátítását. Ennek a feladatnak a megoldása nemcsak lehetséges, hanem feltétlenül szükséges is a jelenlegi, feszült nemzetközi viszonyok között. Hogy ezt a feladatot eredményesen tudjuk megoldani, ahhoz a tisztek és oktatók alapos felkészültsége, a pártpolitikai munka még eredményesebb, a katonai kiképzéshez szorosabban kapcsolódó formái szükségesek.

A hadsereg elé állított alapvető feladatok megoldásához a tisztek és oktatók szent kötelességévé kell tenni a győzelmes Szovjet Hadsereg tapasztalatai alapján felépülő szabályzataink alapos elsajátítását. Világosan kell látni azt, hogy az 1950—51-es kiképzési év elé állított célkitűzés megvalósítása már az egyes harcos kiképzésének időszakában kezdődik.

Az egyes harcos kiképzése szabja meg a bajtársak magatartását egész katonai szolgálatuk alatt, a katonai szolgálathoz, parancsnokaikhoz a parancsok végrehajtásához való viszonyukat. Tehát végeredményben az egész elkövetkező kiképzési év alapjainak jó vagy rossz lerakásáról van szó. Ezt kell tudatosítani a hadsereg valamennyi parancsnoki káderében és pártpolitikai munkájában.

Az egyes harcos kiképzése alatt neveljük a bevonuló bajtársakat dolgozó népünk, nagy Pártunk és Rákosi elvtárs szeretetére, a Szovjet-unióhoz és bölcs vezéréhez, Sztálin elvtárhoz való hűségre, a haza iránti odaadásra és szeretetre, az imperialista ellenség és aljas ügynökeinek izzó gyűlöletére, magasfokú vasfegyelemre, az ellenséges ügynökökkel szembeni éberségre, a katonai titkok szigorú megőrzésére, a fáradalmak leküzdésére, a parancs minden körülmények közötti feltétlen teljesítésére, öntevékenységre.

Az előbbiekből láthatjuk, hogy ebben a kiképzési időszakban kell kialakítani a harcosokban az új típusú, öntudatos, az ellenséget megsemmisíteni tudó katona típusát. Ez alatt az időszak alatt tesszük képessé

a harcosokat arra, hogy elsajátítsák a harc megvívásához szükséges elengedhetetlen alapkövetelményeket.

Az imperialista hadseregekben az egyes harcos kiképzésére egyáltalán nem fektetnek súlyt, hiszen nekik nem is céljuk önálló harcosok nevelése, mert azok — mivel a hadsereg zömét ott is a munkások és dolgozó parasztok fiai teszik ki, — elnyomóik ellen fordíthatnák fegyvereiket. Ezért félnek a Wall Street urai jól képzett egyes harcosok kiképzésétől, a nép felfegyverzésétől.

Az egyénenkénti kiképzés alatt el kell érni, hogy a harcos a harc megvívásához szükséges és az egyes emberre háruló általános tevékenységet, szakteendőket és kötelemeket megismerje, továbbá a bel-, őr- és karhatalmi szolgálatban egyéni fegyverével alkalmazható legyen. Minden honvédegyén fegyverét (puska, géppisztoly, pisztoly, kézigránát) a golyószórót és egyéni harceszközeit (sáncszerszámaikat, stb.) biztosan kezelni és harcszerű viszonyok között is (támadásban, védelemben, menet alatt, elhelyezésben, stb.) a terepnek megfelelően használni tudja. A golyószóró irányzó helyettes feladatait ismerje. Az egyéni védelmét szolgáló erősítési elemeket kiásni, építeni és rejteni tudja.

A pártpolitikai munka megszervezéséhez azonban elengedhetetlenül szükséges az, hogy a politikai munkások ismerjék a valóságos kiképzési célt, amelyet a mindenkori kiképzési tervzet ír elő. Tehát ahhoz, hogy az egyes harcos kiképzésének időszakát biztosító pártpolitikai munka tervét összeállíthassuk, ismerni és behatóan tanulmányozni kell a kiképzési tervzetet. A pártpolitikai munka tervének összeállításához meg kell találni a kiképzés megfelelő időszakának súlypontjait, vagyis ki kell emelni a döntő kiképzési ágakat, amelyek végrehajtására mozgósítani kell az egész pártpolitikai apparátust. Így a pártpolitikai munka súlypontjai között kell szerepelni elsősorban a harcászati, lökiképzés és fegyverismeret politikai biztosításának.

A pártpolitikai munka tervének összeállítását a politikai tiszt, vagy politikai vezető ne egyedül végezze, hanem vonja be abba a parancsnokot, a Párt- és DISz-litkárokat. A munkaterv tehát a kiképzési tervzetre felépülő kollektív munka eredménye kell, hogy legyen. Azonban nem lenne eredményes a pártpolitikai munka, ha annak megszervezésében nem használnánk fel a Szovjet Hadsereg ilyen vonatkozású tapasztalatait is. Újból és újból át kell tanulmányozni az eddig kiadott és az ezután kiadásra kerülő szovjet cikkgyűjteményeket, a politikai tiszt és a politikai vezető feladatait tartalmazó segédleteket. Ezek tapasztalatainak alkalmazása nélkül az egyébként gondosan összeállított és jól megszervezett munka is csak fél eredményt ér el.

Az új kiképzési időszak megindulása előtt ki kell értékelni az elmúlt kiképzési év hasonló időszakának jó és rossz tapasztalatait. Ezek közé a tapasztalatok közé tartozik általánosságban az, hogy:

1. Csak az idő feszes és legtökéletesebb megszervezésével érhető el a kiképzési követelmény maradéktalan végrehajtása.

2. Az egyes harcos kiképzési időszakának feladata csak akkor valósítható meg, ha az valóban az egyes harcosokkal való foglalkozást jelenti és nem csoportokkal történő kiképzést.

3. Az egyes harcosokkal való foglalkozás pedig csak úgy oldható meg, ha a parancsnok aktívákat épít ki magának, vagyis a bevonuló újon-

cokból a legjobb előmenetelt tanúsító harcosokat ráállítja a gyengébbek segítésére, oktatására, vagyis oktató párokat hoz létre.

4. Ez alatt a kiképzési időszak alatt kell öntevékenységre nevelni a harcosokat. Tehát engedni kell a harcosokat, hogy a kapott feladatot saját elgondolásuk szerint hajtsák végre és ebbe csak akkor szóljunk bele, ha az nem biztosítja a kapott feladat jó végrehajtását. Ez jelenti például a gyakorlatban azt, hogy miután megmagyaráztuk a tüzelőállás elfoglalásának szempontjait, meghatározva annak körülbelüli helyét, hagyjuk, hogy a harcos a saját elgondolása szerint igyekezzék azt megválasztani, megközelíteni és elfoglalni.

5. A harcosok akkor hajtják végre teljes lelkesedéssel a kapott parancsokat, ha állandóan érzik a parancsnok és a politikai tiszt gondoskodását. Ehhez a gondoskodáshoz tartozik a harcosok anyagi, felszerelési, egészségügyi, élelmészeti ellátottságával való törődés, a beosztottak megismerése, a közöttük való élés, minden egyéni problémájukkal való foglalkozás, a harcosok fenyítése és dicsérése, a „kis hibák” állandó kijavítása. Az öntudatos fegyelem elérésére első naptól kezdve latba kell vetni a pártpolitikai apparátus minden erejét.

6. Egy pillanatig se szüneteljen a harcosok nevelése, öntudatának fokozása. Ebben igen döntő szerepe van a parancsnokok és politikai munkások példamutató magatartásának. A bevonuló újoncok szinte lemásolják a parancsnokok és politikai munkások magatartását. Eppen ezért a politikai munkások feladata az, hogy tudatosítsák ezt az oktatókban, tisztekben, tiszthelyettesekben és tisztekben és ők maguk is jó példával járjanak elől.

7. Már most az egyes honvéd kiképzése alatt hozzá kell szoktatni a harcosokat ahhoz, hogy minden feladatot harcszerűen oldjanak meg. El kell érni, hogy a harcosok vérévé váljon a beásásra, álcázásra, rejtett mozgásra, a terep tökéletes kihasználására, az „ellenség” megtévesztésére, a tűz és mozgás helyes alkalmazására a bajtársaival folytatott együttműködésre irányuló szakadatlan törekvés. Ehhez viszont elengedhetetlenül szükséges az, hogy a gyakorlatokat a valóságnak megfelelően állítsák be és ne üres feltételezésekben beszéljenek.

8. Meg kell szervezni a katonai és politikai kiképzés jó tapasztalatainak általánosítását, kicserélését. Különösen szükség van erre a kiképzés módszerbeli végrehajtásánál.

9. Az idő tökéletes kihasználásához tartozik az is, hogy a gyakorlótérre való ki- és bevonulási időket is tervszerűen beállítsuk a kiképzés szolgálatába. A parancsnokok és a pártpolitikai munkások feladata, hogy gyakoroltassák pl. a figyelést, a távbecslést, tűzrajtaütésnél gyors tüzelőállás elfoglalását ezalatt az idő alatt.

10. Nagy súlyt kell helyezni az egyes foglalkozások módszertani előkészítésére és levezetésére, annak anyagi eszközökkel, segédletekkel való biztosítására.

11. Elesen fel kell venni a harcot minden olyan kényelmeskedő irányzat ellen, hogy a rossz idő, vagy egyébre való hivatkozással tantermi foglalkozásokra kényszerítsék a harcosokat. A pártpolitikai munkások feladata lesz itt az, hogy megmagyarázzák, a harc nem szünetel rossz időjárási viszonyok között. A kedvezőtlen időjárás, a nehéz terep a harcos barátja, ha megismeri azt, és ki tudja használni előnyeit.

12. A kiképzési időszak megindulásakor már eleven, öntevékeny párt-szervezet és DISz-szervezet induljon harcba a kiképzési feladatok megvalósításáért.

13. Bevonuló legénységünk magával hozza az üzemekből, állami gazdaságokból és termelőszövetkezetekből az egészséges kezdeményező, versenyszellemet. A pártpolitikai apparátusnak ezt a versenyszellemet kell felélesztenie, és a kiképzés szolgálatába állítani, mindazokon a területeken, ahol ez lehetséges (elő kiképzés, beásás, riadó, stb.).

14. A pártpolitikai munkások folytassanak minden egyes harcosig eljutó egyéni agitációt. Népszerűsítsék szóban és írásban a kiképzés élenjáróinak tapasztalatait. Győzzék meg a harcosokat a feladatok végrehajtásának jelentőségéről és arról, hogy mit miért csinálnak. Így pl. az előkészítő löktatásnál a beidegződésig gyakoroltassuk a bajtársakkal, a célrartást, töltést, ürítést, szakadatlan figyelést, stb. Itt feltétlenül szükség van a harcosok meggyőzésére arról, hogy ezeknek a tökéletes beidegzésével tudják csak majd az ellenséget szüntelenül figyelni és leküzdeni, mert akkor már nem a töltés, ürítés, vagy a puska feltámasztása fogja lekötni figyelmüket. Meg kell értetni harcosainkkal azt is, hogy a rájukbízott fegyverzetet szerető gonddal ápolják és biztosítsák annak mindenkori használhatóságát.

15. Végezetül újra ki kell hangsúlyozni, mint az elmúlt kiképzési év első időszakának általános tapasztalatát, hogy a dicső Szovjet Hadsereg tapasztalatait a legnagyobb mértékben fel kell használni az egyes kiképzési feladatok megszervezésében és levezetésében.

A pártpolitikai munka tervének összeállításakor tehát figyelembe kell venni a kiképzési tervezeten kívül, — amire tulajdonképpen felépül a munkaterv, — a Szovjet Hadsereg tapasztalatait, az elmúlt kiképzési év hasonló időszakának eredményeit és hibáit, súlypontot kell képezni a harcászati kiképzés és ezen belül a harcszerűség politikai biztosítására, továbbá a lökiképzés és fegyverismeretre.

A jól összeállított munkaterv végrehajtása a szervezéstől függ. A feladatok végrehajtására aktívák szükségesek. A politikai tiszt és a politikai vezető elsőrendű kötelessége tehát, hogy a bevonult bajtársak közül aktívákat emeljen ki. Hozza létre a párt- és DISz-aktívák, a szakasz- és rajmegbízottak hálózatát. Az aktivistákkal állandó és szoros kapcsolatot tartson fenn a politikai tiszt, a párt- és DISz-titkár, számukra adjanak rendszeresen konkrét feladatokat munkájukat értékeljék ki, általánosítsák a jó tapasztalatokat. Az aktivistákon keresztül a politikai vezető és politikai tiszt lásson állandóan tiszta képet a kiképzési feladatok megoldásában, az oktatás módszerében, az elsajátítás, fokában, ismerje a kiképzés élenjáróit, népszerűsítse azokat, mondassa el velük elért eredményeik módozatait.

A politikai tisztek és politikai vezetők elsőrendű feladata a kiképzés megindulása előtt a tisztekkel, mint oktatókkal való foglalkozás. Törődjék a tisztek marxista-leninista nevelésével, foglalkozzék egyéni problémáikkal, (lakásbiztosítás, a gyerekek iskolába járatása, különéléssel felmerült problémák, stb.) törődjék a tisztek feleségeivel, a tisztek katonai továbbképzésével. Viágosan kell látni azt, hogy a bevonuló emberanyag kiváló, minden a parancsnokon és a pártpolitikai munkásokon múlik.

A pártpolitikai munkások találják meg a politikai munka valamenynyi módozatait, amellyel az új kiképzési év első és egyben legdöntőbb idő-

szakának politikai biztosítása lehetővé válik. Feltétlenül szükséges az, hogy az ezred pártbizottság és a zászlóalj pártszervezet foglalkozzék az új kiképzési időszak követelményeinek politikai biztosításával. Taggyűléseken vitassák meg a kiképzés döntő ágazatainak, konkrét feladatainak alátámasztását. Hozzanak határozatot ezekben a kérdésekben. Jelöljék ki a felelősöket a feladatok végrehajtására és szervezzék meg a végrehajtás ellenőrzését. A hozott határozatokat alosztály gyűléseken tárgyalják meg és fogadtassák el a bajtársakkal. Külön kell foglalkozni a tiszthelyettes és tisztos oktató bajtársakkal is. Az élénk tűzött nagy feladatok végrehajtására kell beállítani a pártpolitikai munka összes lehetőségeit, a szóbeli agitációt, a rajmegbízottakon, aktivistákon keresztül, egyes élenjáró honvédek tapasztalatainak elmondásán keresztül, a kiképzési feladathoz kapcsolódó előadások szervezésén, kultúrműsorok tartásán keresztül. Ezt a célt kell szolgálnia a szemléltető agitáció valamennyi lehetőségének, a sajtónak, a falijújságnak, a rölapoknak, jelmondatoknak és dekorációnak. A testnevelést is úgy kell vinni, hogy az a bevonulókat az új körülmények között rugalmasságra, kitartásra, állóképességre nevelje.

A Pártpolitikai munka tervének végrehajtása csak akkor biztosíthatja az elérendő célt, ha az aktivistákon keresztül az egyes harcosokig kiépített hálózat állandóan jelenti a kiképzés közben felmerülő új problémákat is, amelyekre a pártpolitikai apparátusnak reagálni kell. Előfordulhat az, hogy a kiképzés közben hibák mutatkoznak a harcszerűségben, a beásásban, vagy az előkészítő löktetésben. A harcosok úgy látják esetleg, hogy ezek szüntelen ismétlése nem szükséges. Az ilyen és hasonló menetekben felmerülő problémákra a politikai tisztnek fel kell figyelni és ha szükséges, a pártpolitikai munka valamennyi lehetőségeivel meg kell indítani a harcot azok felszámolásáért. Ebből következik az, hogy a pártpolitikai munka a lehető legszorosabban kapcsolódjék a kiképzés problémáihoz, a való élethez és a politikai tiszt dolgozzék úgy, hogy a harcosok érezzék állandó támogatását, a róluk való gondoskodást, fejlődésük állandó figyelemmel kísérését.

A Párt- és DISz-szervezetek, az egész pártpolitikai apparátus azzal a tudattal fogjon hozzá az egyes harcos kiképzésének politikai biztosításához, hogy ezzel alapozzuk meg az elkövetkezendő kiképzési év sikerét és ezzel nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy a Miniszter Bajtárs parancsát végrehajtsuk és népünk legszentebb ügyét, szabadságunk védelmét biztosítsuk.

„Nekünk a hadseregben továbbra is a magasfokú,
harcos, kommunista éberségre van szükségünk”

(Farkas)